

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 521/2018

26.04.2018. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Зорана Тодоровића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Тодоровића, адвоката Михајла Бакрача, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К 24/15 од 10.08.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1246/17 од 14.12.2017. године, у седници већа одржаној 26.04.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Тодоровића, адвоката Михајла Бакрача, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К 24/15 од 10.08.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1246/17 од 14.12.2017. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 2К 24/15 од 10.08.2017. године, између осталих, окривљени Зоран Тодоровић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.07.2015. до 24.08.2015. године. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета, те је од истог одузета опојна дрога – хероин, укупне бруто масе 17,5 грама (16,32 грама нето масе) и кокаин 0,3 грама бруто масе (0,08 грама нето масе). Окривљени је обавезан да на име паушалног износа плати 10.000,00 динара, у року од 30 дана рачунајући од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Такође, пресудом је одређено да ће суд о висини трошкова кривичног поступка које ће окривљени бити обавезан да их плати у корист буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва и Вишег суда у Пожаревцу, одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1246/17 од 14.12.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Зорана Тодоровића, адвоката Михајла Бакрача, а пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К 24/15 од 10.08.2017. године, у ставу I изреке (који се односи на окривљеног Зорана Тодоровића) је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног Зорана Тодоровића, адвокат Михајло Бакрач, у смислу члана 485. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или их преиначи и окривљеног Зорана Тодоровића огласи кривим за кривично дело из члана 246а став 1. КЗ и изрекне му условну осуду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и на седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног Зорана Тодоровића, адвоката Михајла Бакрача, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног Зорана Тодоровића у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се не може заснивати судска одлука, јер је исти прибављен супротно одредби члана 16. став 1. ЗКП, будући да је у конкретном случају, претрес окривљеног АА, извршила саобраћајна полиција без наредбе суда, без присуства сведока, без поуке о праву на браниоца, као и без сачињавања записника о претресању, а нису били испуњени ни законом прописани услови да се претресање лица врши без наредбе суда и присуства сведока, будући да окривљени АА није био наоружан и спреман на било који вид насиља, нити се очигледно припремао или отпочео уништавање трагова кривичног дела. Поред тога, о извршеном претресању није поднет извештај судији за претходни поступак, ради давања оцене да ли су били испуњени услови за претресање.

Изнетим наводима, иако формално не означава, по налажењу овог суда, бранилац указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Међутим, како је бранилац окривљеног Зорана Тодоровића, ове наводе у захтеву за заштиту законитости истицао и у жалби на побијану првостепену пресуду, а приликом другостепеног одлучивања суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни четири, у пасусу трећем, четвртном, петом, шестом и седмом, као и на страни петој, у првом и другом пасусу пресуде, дао јасне разлоге да је претресање лица – окривљеног АА, у конкретном случају обављено у свему у складу са одредбама члана 286. став 1. и 2. и 287. ЗКП у вези са чланом 159. ЗКП, тј. да се не ради о доказу који је прибављен супротно одредбама ЗКП,

то наведене разлоге у свему као правилне прихвата и Врховни касациони суд, те на исте у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује. Притом, овај суд напомиње да иако стоје наводи захтева, да овлашћена службена лица полиције нису након извршеног претреса лица без наредбе суда, о томе поднели одмах извештај судији за претходни поступак у смислу члана 160. ЗКП, који би само оценио законитост изведеног доказа у тој фази поступка, исти су без утицаја на постојање истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка, нарочито имајући у виду да у конкретном случају, од стране окривљеног и браниоца приликом извођења наведеног доказа на претресу, није било оспоравања у погледу наведеног, односно приговора да се ради о недозвољеном доказу.

Из изнетих разлога, неосновано бранилац окривљеног Зорана Тодоровића, адвокат Михајло Бакрач, указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред наведеног, бранилац у захтеву истиче и да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона, јер сматра да се у радњама окривљеног не садрже ни општи, а ни посебни елементи бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је правноснажно оглашен кривим.

Изнетим наводима, иако формално не означава, по налажењу овог суда, бранилац указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Одредбом члана 246. став 1. ЗКП је прописано да ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају, или ко ради продаје купује, држи или преноси, или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од три до дванаест година.

Из изреке побијане првостепене пресуде Вишег суда у Пожаревцу, произилази да је окривљени критичном приликом у стању битно смањене урачунљивости, свестан свог дела и да је исто забрањено, при чему је хтео његово извршење, неовлашћено продао окривљеном АА опојну дрогу хероин, укупне бруто масе 4,4 грама (3,60 грама нето масе), за износ од 110 евра, као и да је исти у својој кући у ..., неовлашћено ради продаје држао опојне дроге и то хероин укупне бруто масе 17,5 грама (16,33 грама нето масе), и кокаин 0,3 грама бруто масе (0,08 грама нето масе).

Полазећи од наведеног и цитиране законске одредбе, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане првостепене пресуде јасно произилазе сва субјективна и објективна обележја бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, односно јасно произилази да је окривљени критичном приликом на описани начин предузео радње извршења наведеног кривичног дела, јер је неовлашћено продао опојну дрогу и неовлашћено ради продаје држао опојну дрогу.

Из изнетих разлога, по оцени овог суда, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости се указује и да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер не садрже разлоге у погледу одлучних чињеница, а они који су дати у знатној мери су противречни, те да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника, због чега према ставу браниоца, није могуће испитати законитост и правилност пресуде.

Поред тога, у захтеву бранилац износи сопствену анализу и оцену одбране окривљеног Зорана Тодоровића, као и одбране окривљеног АА, другачију од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, закључујући да ниједним изведеним доказом није утврђено да је окривљени Тодоровић предузео радњу извршења кривичног дела које му је стављено на терет, већ да утврђено чињенично стање указује да је предметна опојна дрога била искључиво намењена за његову личну употребу.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама, те на сопственој верзији утврђеног чињеничног стања, изводи закључак у погледу правне квалификације.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд, захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић